

Moltes vegades penso que no sé si l'Administració supramunicipal es fa càrrec que els Ajuntament som els que tenim el contacte més directe amb el ciutadà. Narcís Casas gairebé no té veu. Està afònic. Li dono una pastilla de clorat de potassa. La pren i, a la boca, li ve un regust amarg. Fa un any em van operar d'un càncer de còlon. De moment, les analítiques surten perfectes. Estic posant tot el que s'ha de posar per tirar endavant. Quan entres en un món com aquest, et sents ficat dins un túnel tenebrós. Tot això és molt difícil d'assumir, però... vaja, faig vida normal i ho porto bastant bé. Li dic que al meu oncle el van operar del mateix, ja fa deu anys. Emfatitzo el temps, però l'alcalde de Llagostera li treu l'accent al consol i passa el full de la conversa. Hi ha capítols que s'han de llegir a soles... Amb els equips que he tingut a les tres legislatures que porto, haig de dir que em resulta fàcil ser alcalde. Sempre m'he envoltat de gent molt conseqüent i responsable. Parlo no sols de regidors sinó també de secretàries, administratius i personal en general.

Malgrat tot, aquest home exhala vida. És dels que agafen els problemes per la solapa. Ha parlat de tu a tu amb llamps i trons, però sembla que no hagi patit mai una tempesta. **Jo també vaig ser alcalde a les acaballes de l'època franquista. I diria que, pel que fa a Llagostera, no hi ha hagut cap diferència entre ser alcalde durant aquella etapa i ser-ho amb la democràcia. El comportament que nosaltres teníem a l'Ajuntament era el mateix que el que tenim ara: molta atenció als problemes de la gent. El gran contrast resideix en el tracte amb l'Administració superior.**

La seva vitalitat és terapèutica per a qui l'hagi perduda. Amb els artells pica la porta de l'encoratjament i, quan s'obre, no espera un endavant. S'instal·la al millor habitatge, veient com passa, per altres portes, el desànim d'alguns. **Al carrer em trobo amb gent de tot tipus, amb aquells d'esperit destructiu que tot ho veuen malament i amb els que volen col·laborar amb la tasca municipal, aportant suggeriments. Jo crec que som una gran família de famílies que, amb l'ajuda de tots, farem la Llagostera que volem.**

La veu ja és més clara. De la gola comencen a sortir matisos que fan també més neta la percepció d'on som. **Hem donat agilitat administrativa a l'Ajuntament, hem fet una residència geriàtrica amb cinquanta llits, tenim unes escoles molt dignes, tenim un pavelló esportiu fantàstic, tenim biblioteca, llar de jubilats, un teatre, un museu d'arqueologia, un altre d'etnologia...**

Narcís Casas, quan acabem de xerrar, ha d'atravessar el carrer i anar a l'església. Un llagosterenc mort fa que sonin les campanes. Ficat a una carpeta de faig i vellut grana, ja ha passat a l'arxiu. **Vam entendre que**

un arxiu era importantíssim de tenir. Primer, per defensar la història i, després, perquè és un poder extraordinari tenir en cinc minuts tota la informació que necessites.

En dos segons, la memòria de l'alcalde recupera dades del seu poble. El disc dur del cervell humà no pot ser reemplaçat per cap màquina. L'entonació, l'emoció, el sentiment... són informació afegida a la que apareix en una pantalla. **Tenim un consultori-dispensari que és extraordinari, ubicat enmig d'unes zones verdes impressionants. Tenim una plaça de Catalunya que val la pena que la gent la vegi. Hem urbanitzat molts terrenys... Quan parlo del que tenim, no ho faig simplement de les coses que s'han fet a les legislatures en les quals hi he estat jo com a alcalde, sinó en totes les de l'etapa democràtica.**

A la dreta d'on sóc hi ha un finestral per on entra el sol de la tarda. Focalitzant una mica de pols de la taula, em fa recordar la part més prosaica de totes les meves converses. **Nosaltres fariem un munt de coses, si tinguéssim més diners. Val a dir, i vull que quedi ben reflectit, que la Generalitat i la Diputació ens han ajudat sempre molt. A nosaltres ens han subvencionat totes les obres que hem fet amb un 50% del seu cost.**

Amb les Gavarres per un cantó i les Cadiretes per un altre, amb camins rurals i carrers nets, amb corbates i samarretes, Llagostera resta al mig com un eix vertebrador de molts concerts. **Aquí la gent se sent còmoda. Tenim moltes segones residències. Disposem d'uns encants i unes prestacions que ens fan atraients. Hi ha molts restaurants, perruqueries, empreses de serveis... La nostra assignatura pendent és la implantació d'indústria. Tenim feta una primera fase de la zona industrial i ara farem la segona. Registrem un 6% d'aturats. Som molt sensibles davant d'aquest tema i fem el possible per pal·liar-lo. Ara, per exemple, tenim dos aturats netejant boscos.**

La pastilla de clorat de potassa s'ha desfet del tot. Ha durat una conversa. **M'agradaria que els efectes de la meva gestió fossin tan bons com aquesta pastilla que m'has donat i que la gent digués que he viscut els problemes de tothom passant per l'alcaldia, com un bon àrbitre de futbol, desapercebut.**

Des de la porta de l'església, en Narcís Casas em diu adéu. Pels carrers pugen veïns a dir un altre adéu molt més definitiu. Així és la vida, sempre de viatge.

***Nota:** Un cop acabat aquest text, ens fan saber que el Sr. Narcís Casas ha mort. Mai hagués pensat, parlant amb ell, que la nostra entrevista serviria d'homenatge pòstum. La seva família i el seu fidel equip municipal volen que així sigui. Nosaltres també. Sr. Casas, amb un adéu molt més definitiu, descansi en pau.*

Narcís Casas Masgrau - Llagostera - 5.410 hab. (el Gironès)